

TROBADA DE MÚSICA TRADICIONAL DE REUS

Una trobada a la tardor

CARRUTXA

Des de 1981 s'organitza a Reus una trobada a l'entorn de la música tradicional. S'anomenà, els primers anys, trobada de grallers i també «de grallers i altres sonadors» en la mesura que la revitalització de la música i la festa retornaven als carrers els diferents instruments de la nostra tradició musical. Des de fa quinze anys es diu, senzillament, Trobada de Música Tradicional. És una activitat organitzada per Carrutxa, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Reus, ara per mitjà de l'Institut Municipal d'Acció Cultural.

Certament, si hem de cercar fils conductors dels vint anys de treball de Carrutxa, la música tradicional n'és un de molt clar. I ho és, a més, amb l'aclariment previ que l'entitat mai ha comptat amb cap formació musical integrada dins l'associació. Ha estat, doncs, una tasca de recerca, divulgació i dinamització —la forma amb què ens agrada definir la nostra actuació— encetada amb l'organització de curssets de gralla, a començaments dels anys vuitanta, i continuada amb una intensa tasca de recerca, centrada sobretot en el cançoner de tradició oral a les nostres comarques. Al mateix temps, però, reivindicàvem la presència de les formacions musicals pròpies a la festa, divulgàvem els instruments populars a l'escola i intentàvem obrir-nos al coneixement de les músiques del món, en especial, d'aquelles que ens són més properes. Grups vinguts d'arreu dels Països Catalans, d'Occitània, de Bretanya, d'Itàlia, de Galícia, de Castella, d'Aragó..., i encara alguns músics d'indrets força més llunyans, han participat en les nostres trobades de tardor.

Efectivament, l'evolució de la Trobada reflecteix en bona mesura la pròpia trajectòria de l'entitat. En un primer moment calia prioritzar el coneixement dels propis instruments de festa i possibilitar que els joves sonadors tinguessin espais per a la divulgació del seu treball i per a l'intercanvi d'experiències. Ben aviat la proposta s'amplià amb el contrast de propostes musicals —sota el nom de música tradicional hem aplegat, sense complexos, música de carrer, *riproposta* d'escenari o experiències de fusió— i l'esforç per donar a conèixer testimonis de la nostra tradició musical que no entraven en els nous circuits del folk.

A partir del 1990 es produeix un punt d'inflexió. Conscients que la TMT no pot esdevenir un festival —per raons de pressupost, però també per la pròpia capacitat de treball d'una entitat que manté no poques altres línies d'activitat obertes— i amb la pressió d'un moviment folk, subsidiari del Tradicionàrius, que ignora totalment la feina realitzada fins al moment, optem per potenciar la Trobada com a un lloc d'intercanvi de coneixements, potenciant les jornades d'estudi temàtiques que havíem començat a organitzar —aquell any el «Col·loqui sobre cançó tradicional» va aplegar desenes d'investigadors vinguts d'arreu de l'Estat espanyol i d'altres països— sense renunciar a programar concerts.

Girant la mirada enrere, avui podem valorar fets significatius per a la ciutat com són la continuïtat de la presència de la gralla

a la festa i que Reus tingués la primera festa major en què va sonar el recuperat sac de gemecs. O que algunes experiències musicals que s'han desenvolupat en els últims anys arreu del país tinguin el seu punt d'inici en una trobada a Reus. I parlem de Reus, no de Carrutxa, perquè des de l'associació en tenim prou amb constatar com, dia a dia, es va avançant en el coneixement i en la pràctica de la música d'arrel tradicional i que Carrutxa és allò que es va proposar ser: un centre de documentació, d'informació i un referent de trobada i debat per al món cultural i festiu. I que resta molta feina, i esperem que prou ànim, per fer.

Enguany, però, la TMT no va ser una trobada temàtica a l'estil de les jornades d'estudi d'anys anteriors. Els vint anys d'existència de l'entitat van motivar una reunió, si voleu més informal, de músics a l'entorn d'un escenari obert, a l'estil de les primeres trobades de grallers. També va haver temps per a la presentació de materials de recerca —la música de festa major a l'edat moderna— i per al debat. Malgrat les adverses condicions meteorològiques —fou el cap de setmana dels aiguats a les comarques del sud del Principat—, prop de tres hores de concert al Teatre Bartrina de Reus van servir per evidenciar la qualitat del treball realitzat. En les referències explícites a la relació amb l'entitat que van fer els músics participants a la trobada, trobem el millor estímulo per continuar endavant amb la nostra feina.